

Співчуття

Микола Руденко

Дорога між дубів через містки з осики —
За тиждень знову їх лаштують лісники.
І ряст поміж дубів, і гайвороння крики,
І хмари в озері, і шурхіт осоки.

Але чи бачиш пні? Їх бачити повинно.
Перед війною тут були старі дуби.
Коли ж повісили між них дівча невинне —
Засохли геть за дві чи три доби...

Чи то зелений світ в людині бачить бога?
Чи співчуває нам і потайки втіша.
І, може, ясеням передалась тривога,
Якою сповнена моя сумна душа.

І, може, лиш тому в оці гіркі хвилини
Іще ворухатся мої живі вуста.
Що за колючкою красуються ялини,
З яких щоранку сонце вироста.